

XV TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Am7 ,12-15)

Lugemine prohvet Aamose raamatust:

Peeteli preester Amasja ütles Aamosele: “Ma ütlen sulle, kes sa oled nägija, sea end teele ja mine Juudamaale, söö seal oma leiba ja kuuluta seal oma prohvetiennustusi, aga Peetelis ei tohi sa enam kuulutada, sest siin on kuninga pühamu ja kuningriigi tempel.” Siis Aamos vastas ja ütles Amasjale: “Mina ei ole prohvet ega prohvetijünger, vaid karjane ja metsviigipuude kasvataja, kuid Issand võttis mind karja järelt ja ütles mulle: mine ja kuuluta minu rahvale Iisraelile.”
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps85 ,9ab-10. 11-12.13-14 R:)

R: Issand, osuta meile oma heldust ja lunasta meid.

Ma tahan kuulda, mida Issand Jumal räägib,
tõesti ta kuulutab rahu oma rahvale ja oma vagadele.
Tema abi on ligi neile, kes teda kardavad,
tema kirkus elab meie maal.

R:

Heldus ja tõde saavad kokku,
õigus ja rahu annavad teineteisele suud,
maa seest võrsub tõde,
õigus vaatab alla taevast.

R:

Jah, Issand annab meile kõik hea,
meie maa kannab vilja.
Õiglus kõnnib tema ees
ja käib tema jälgedes.

R:

(Teine lugemine Ef1 ,3-6. 3-14)

Lugemine püha Pauluse kirjast epeeslastele:

Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes meid on õnnistanud oma Vaimu õnnistusega koguduse kaudu, mis on taevas koos Kristusega. Sest tema on meid Kristuses ära valinud enne maailma loomist, et me oleksime pühad ja laitmatud tema palge ees. Armastusest on tema meid armulikul tahtel ette määranud oma lapseõiguse osalisteks – tema jumaliku armu kiituseks. Ja selle on ta meile kinkinud oma armastatud Pojas. Kristuse vere läbi on meil lunastus ja pattude andeksandmine tema armu rikkust mööda, mis on meid rikkaks teinud kõige tarkuse ja mõistlikkuse poolest. Jumal on meile teatavaks teinud oma tahtmise saladuse, mille ta on heaks arvanud Kristuses täide viia, kui õige aeg on käes. Siis kogub ta Kristuses ühte kõik, mis on taevas ja mis maa peal. Kristuses oleme ka meie saanud pärisosa, nii nagu tema oli ette määranud ja seadnud oma tahtmise nõu järgi. Sest meie, kes me juba enne panime oma lootuse Kristuse peale, oleme seatud Jumala kirkuse kiituseks. Kristuses olete ju teiegi uskuma jäänud, kui te kuulsite tõe sõna ja lunastuse evangeeliumi. Ning temasse uskudes olete ka teie saanud tõotatud Püha Vaimu pitseri. Püha Vaim on meile tagatiseks, et me saame kätte oma pärisosa – lunastuse, mis teeb meid Jumala omadeks tema kirkuse kiituseks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14,23)

Halleluuja. Kes mind armastab, kuulab minu Sõna.

Teda armastab minu Isa ning tema juurde me tuleme. Halleluuja.

(Evangeelium Mk6 ,7-13)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Jeesus kutsus oma jüngrid enda juurde ja saatis nad kahekaupa teele ning andis neile meelevalda rüvedate vaimude üle. Ta käskis neid, et nad ei võtaks teele kaasa midagi peale sauva – ei leiba, reisipauna ega raha vöö vahele. Sandaalid võisid nad jalga jätta, kuid selga panna kahte kuube nemad ei tohtinud. Ja ta ütles neile: “Selles majas, kus te ulualust leiate, sinna jääge, kuni te sellest paigast lahkute. Aga kui teid mõnes paigas vastu ei võeta ega kuulata, siis minge sealt ära ja raputage selle paiga tolmu oma jalgadelt tunnistuseks nende vastu.”

Nii läksid kaksteist jüngrit teele ja kutsusid kõiki üles meelt parandama. Nad ajasid välja palju kurje vaime, salvisid haigeid õliga ja tegid nad terveks.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui inimene on just lõpetanud gümnaasiumi, peab ta otsustama, kuidas oma õpinguid jätkata: kas ta soovib minna ülikooli, valib rakenduskõrgkooli või ametikooli. Elukutset valides ei tea noor inimene tihtilugu sellest veel kuigi palju, kuid ikkagi on miski temas tekitanud huvi just selle ühe eriala vastu.

Sama kehtib nii meie religioossete suundumuste kui ka poliitiliste vaadete kohta, millestki on ka need kord alguse saanud. Kuid julge algus on ainult pool võitu – olgem ausad, samahästi võib see olla ka pool kaotust... Algus ei ole kohalejõudmine, vaid lähtepunkt selleks, et minna edasi eesmärgi poole. Per aspera ad astra, läbi raskuste tähtede poole, nagu ütleb vana ladina kõnekäänd. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Apostlite tegude raamatus on tore lugu Etioopia kuninganna kojaülemast, kes istus oma vankril ja luges Jesaja raamatut. Filippus, kelle Jumala Vaim tema teele saatis, küsis temalt: “Kas sa saad aru sellest, mida sa loed?” Ja kojaülem palus Filippust temale seletada. Ta kutsus Filippuse oma vankri peale, et too sõidaks mõnda aega koos temaga.

Võib ette kujutada, et kogu vestlus kojaülema vankril kestis mõne tunni. Ja kui nad jõudsid veekogu äärde, palus etiooplane ristimist ning Filippus ristas ta sealsamas. (vrdl. Ap 8, 26-40).

Kui palju teadis etiooplane juutide kultuurist? Mõned tunnid vankril, kus kogu Vana Testamendi traditsioonist oli kasutada ainult Jesaja raamat, ning sinna juurde veel see, mida Filippus jõudis selle lühikese aja jooksul jutustada Jeesusest – ning juba ristimine? Tänapäeval kujutame endale ette, kui mahukas katekismusekursus tuleb läbi käia, enne kui tekib mingigi ülevaade kristlikust religioonist: kuidas peaks ristiinimene käituma, kuidas lahendada raskeid moraalseid dilemmasid, kuidas näeb välja kristlik jumalateenistus, kuidas palvetada jne. Kuid etioopia kojaülema loos ei olnud midagi niisugust!

Samamoodi võib küsida, missuguse mulje jätsid inimestele Jeesuse jüngrid, kes kahekaupa evangeeliumi kuulutama saadeti? Jüngrite välimus pidi signalseerima, et nende jaoks olid materiaalsed huvid tagaplaanil, ja see võis äratada vaestes inimestes teatud solidaarsustunde – kuid samas pole ühiskonnas kehtivad märgid kunagi päris mõjutud. Kui keegi esineb prohveti või õpetajana, siis võib see olla segadusseajav, kui ta riietub seejuures nagu puussepp, kalur või karjane ja tal pole oma erilisuse rõhutamiseks isegi mitte kaamelikarvadest kuube, nahkvööd ega rohutirtsujäänuseid habemes nagu Ristijal Johannesel.

Pealegi oli kristlik õpetus tollal veel lapsekingades. Mida oskasid jüngrid inimestele õpetada? Nad suutsid küll haigeid terveks teha ja kõnelda Jeesuse imetegudest. Nad olid kuulnud tema tähendamissõnu ja vaidlusi variseridega. Põhimõtteliselt said nad äratada rahva huvi Jeesuse isiku vastu ja veenda neid, et tema on tõesti juutide kauaoodatud messias...

Kuid sel hetkel olid apostlid siiski üpris võimetud vastama sisulistele küsimustele, kuidas tuleks käituda, mida tuleks teha veel muud, kui vaid messiale halleluuja laulda?

Armsad õed ja vennad, kui ma olen nüüd niiõelda “kuradi advokaadina” kõik piibli sõnad kenasti pahempidi pööranud ja ka Jeesuse teguviisi vaprasti küsimuse alla seadnud, küsime lõpuks, mis on nende julgevõitu tähelepanekute moraal? Kohe seletan.

Mitte ilmaasjata ei kutsuta abielu algperioodi mesinädalateks. Kui inimesed tulevad kokku, et üheskoos midagi head korda saata, siis on kõik elevel, igaüks rõõmustab, näeb oma vaimusilmas nii mitmeigi unistuse teostumist. Kui aga esimene vaimustusefaas saab mööda, siis on vaja hoopis teistsuguseid oskusi, et ületada raskused, leppida iseenda ja teiste inimeste vigadega, leppida reaalse elu nõudmistega ja saatuse pahupooltega.

Nii ei ole ka sellest palju kasu, kui me loeme ainult pühakirja. Piiblis ilmutatud põhitõed on küll ehtsad, kuid just nende pärast võiks vahel nina piiblist välja tõsta ja pöörata tähelepanu hilisemale ajaloole. Siis võime veenduda, kui keeruliseks on osutunud kristlike ideaalide teostamine praktilises elus, kui palju tuleb õppida, et mõista, missugused on meie reaalsed võimalused teha head, mis ei toida kurja ning jääb püsima ka Jumala kohtu ees. Amen.